

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9759 af 09/09/2011 (Gældende)

Landsskatteretskendelse vedr. indskud på pensionsordning - virksomhedsordning - bindende svar

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin.
Landsskatteretten, j. nr. 10-01358

Landsskatteretskendelse vedr. indskud på pensionsordning - virksomhedsordning - bindende svar

Resumé

Der kunne indskydes beløb på en pensionsordning, der var omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, af midler der var optjent og placeret i virksomheden, hvor klageren anvendte virksomhedsordningen, uden at indskuddet ansås for en privat hævning. Pensionsordningen indeholdt ikke nogen forsikringselementer. Den kunne opsiges med en måneds varsel.

Klagen vedrører et bindende svar på, hvorvidt et indskud på en pensionsordning kan indgå i virksomhedsordningen.

Landsskatterettens afgørelse

Skattecenteret har afgivet bindende svar og svaret »nej« til følgende spørgsmål:

»Kan der indskydes midler på en pensionsordning, der er omfattet af Pensionsbeskatningslovens § 53 A (Skattekode 7), for midler der er optjent og placeret i virksomheden, når klager anvender virksomhedsskatteordningen uden at indskuddet anses for en privat hævning?«

Landsskatteretten ændrer svaret »nej« til »ja«.

Sagens oplysninger

Klagerens repræsentant har i den fremsendte anmodning om bindende svar oplyst, at spørgeren har optjent en del frie midler i virksomheden, der ønskes investeret med bedst mulig forrentningsforhold. Pensionsmæglervirksomheden G1 A/S udbyder en pensionsordning på følgende vilkår:

Indskud på pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A (Skattekode 7). Ordningen kan på et hvilket som helst tidspunkt opsiges med 1 måneds varsel. Tilvæksten i pensionsordningen beskattes løbende som forskellen mellem værdien af midlerne primo og ultimo, eller som forskellen mellem værdien primo og værdien, når den hæves, jf. personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 14.

Dispositionen er planlagt, men endnu ikke gennemført. Det er planen at indskyde midler for 1 mio. kr. Repræsentanten har anført følgende i anmodningen om bindende svar:

»Aktiver kan indskydes i virksomhedsordningen i det omfang disse anvendes erhvervsmæssigt jf. VSL § 1, men her er der ikke tale om indskud i virksomheden, derimod har spørgeren oparbejdet store summer likvider i virksomheden.

Spørgeren kan under alle omstændigheder investere disse midler i akkumulerende investeringsbeviser eller strukturerede produkter, så længe afkastet af investeringerne er kapitalindkomst.

Det er opfattelsen, at indskud på pensionsordninger, der er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A (Skattekode 7) bør ligestilles med investering i en akkumulerende investeringsforening, idet der ikke er fradrag for indskuddet i indkomsten og beskattningen af tilvæksten/afkastet (PSL § 4, stk. 1, nr. 14) er identisk med beskattningen i akkumulerende investeringsforeninger (ABL § 19) (PSL § 4, stk. 1, nr. 5) altså begge kapitalindkomst.

Der anses derfor ikke skattemæssigt at være nogen forskel på, om personen placerer midler i en akkumulerende investeringsforening eller i en pensionsordning omfattet af PBL § 53 A, når værdien tilvæksten beskattes løbende og værdien i ordningen i øvrigt vil påvirke kapitalafkastgrundlaget primo og ultimo.

Når ordningen ophæves eller udbetales, beskattes midlerne som personlig indkomst i det omfang, de overføres til privatsfæren, nøjagtig på samme måde, som hvis man hæver anden opsparing i virksomheden.

Indskuddet i pensionsordningen anses på ingen måde for at kunne føre til skattebesparelse, men alene give muligheden for placering af midler til en forventet bedre forrentning uden større risiko.«

SKATs afgørelse

Efter virksomhedsskattelovens § 1 kan fuldt og begrænset skattepligtige personer, som driver selvstændig erhvervsvirksomhed, benytte virksomhedsordningen. Det er som hovedregel ikke muligt at holde en del af de erhvervsmæssige aktiver uden for virksomhedsordningen, hvis den skattepligtige har valgt denne ordning. I virksomhedsskattelovens § 1 er der dog opregnet aktiver, som udtrykkeligt ikke kan indgå i virksomhedsordningen. Efter virksomhedsskattelovens § 1 kan visse aktiver indgå i virksomhedsordningen eller holdes uden for ordningen efter den skattepligtiges eget valg. Det er som hovedregel kun erhvervsmæssige aktiver, der kan indgå i virksomheden. Private aktiver, som f.eks. privat indbo, værdien af en livsforsikringspolice og de finansielle aktiver, der er nævnt i virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2, kan ikke indgå i virksomheden.

Efter virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2, kan aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningsloven, indeksobligationer, uforrentede obligationer og præmieobligationer ikke indgå i virksomhedsordningen, medmindre den skattepligtige driver næring med sådanne aktiver f.eks. som vekselerer. Afkastet af sådanne aktiver kan heller ikke indgå i virksomhedsordningen. Konvertible obligationer omfattet af aktieavancebeskatningsloven, andele i foreninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3 og 4, indeksobligationer, der beskattes efter reglerne for finansielle kontrakter, samt aktier og investeringsbeviser m.v., når aktier og investeringsbeviser m.v. er udstedt af et investeringsselskab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, kan dog indgå i virksomhedsordningen.

Når der skal tages stilling til, om et beløb skal anses for hævet fra virksomheden til den skattepligtiges private økonomi, ses der på, hvad beløbet er anvendt til. Hævninger, der anvendes til dækning af den skattepligtiges private forbrug, herunder hævninger til betaling af personlige skatter, skal anses for hævet i hæverækkefølgen. Hvis aktier m.v. erhverves for virksomhedens midler, anses et beløb svarende til aktiernes værdi for overført til den skattepligtige efter hæverækkefølgen i virksomhedsskattelovens § 5, medmindre de er posteret på mellemregningskontoen.

Det er SKATs opfattelse, at indskud der anvendes til en pensionsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A ikke kan ske udenom hæverækkefølgen i virksomhedsskattelovens § 5. Uanset om der kan påstås, at være visse beskatningsmæssige ligheder mellem en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A og en investering i en akkumulerende investeringsforening omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, er det SKATs opfattelse, at der i virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2, er opregnet de typer af undtagelser til de finansielle aktiver, som ikke kan indgå i virksomhedsordningen. Hverken lovens bemærkninger eller praksis på området giver efter SKATs opfattelse støtte for at kunne ligestille en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A med en investering i en akkumulerende investeringsforening omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19.

Indskuddet vil derfor blive anset for overført til den skattepligtige efter hæverækkefølgen i virksomhedsskattelovens § 5, medmindre indskuddet posteres på mellemregningskontoen. Saldoen på mellemregningskontoen må imidlertid ikke på noget tidspunkt blive negativ, jf. ligningsvejledningen E.G.2.5.3. Der henvises i øvrigt til ligningsvejledningen E.G.2 Virksomhedsordningen. Spørgsmålet er derfor besvaret med et »Nej«.

Klagerens påstand og argumenter

Klagerens repræsentant har fremsat påstand om, at klageren i virksomhedsordningen kan foretage indskud på en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, hvorfor svaret »nej« skal ændres til ja. Da virksomhedsskatteovens § 1, stk. 2, er en undtagelsesregel, skal den som udgangspunkt fortolkes indskrænkende. En ordlydsfortolkning af virksomhedsskatteovens § 1, stk. 2, må således føre til, at kun fordringer, der utvivlsomt er indeks-, præmie- eller uforrentede obligationer, er udelukket fra virksomhedsordningen. Indskuddet på pensionsordningen kan ikke antages at være et (indekseret og uforrentet) massegældsbrev, idet der ligger en individuel aftale til grund. Ordlydsfortolkningen medfører derfor, at indskuddet ikke er omfattet af virksomhedsskatteovens § 1, stk. 2, og fordringen kan derfor indgå i virksomhedsordningen. Formålet med virksomhedsordningen er i øvrigt at skabe samme opsparringsmuligheder mv. i personlige virksomheder som i selskaber. Virksomhedsskatteovens § 1, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

»§ 1. Skattepligtige personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, kan anvende virksomhedsordningen efter reglerne i dette afsnit på indkomst fra virksomheden. Dette gælder dog ikke, hvis indkomst fra virksomheden er kapitalindkomst efter § 4, stk. 1, nr. 10 eller 12, i personskatteloven. Endvidere kan virksomhedsordningen ikke anvendes på konkursindkomst, jf. konkursskatteovens § 6.

Stk. 2. Aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningsloven, indeksobligationer, uforrentede obligationer og præmieobligationer kan ikke indgå i virksomhedsordningen, medmindre den skattepligtige driver næring med sådanne aktiver. Konvertible obligationer omfattet af aktieavancebeskatningsloven, andele i foreninger omfattet af selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 3 og 4, indeksobligationer, der beskattes efter reglerne for finansielle kontrakter, samt aktier og investeringsbeviser mv., når aktier og investeringsbeviser mv. er udstedt af et investeringsselskab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, kan dog indgå i virksomhedsordningen.«

Aktiver kan indskydes i virksomhedsordningen, i det omfang disse anvendes erhvervsmæssigt, jf. virksomhedsskatteoven § 1. Her er der ikke tale om indskud i virksomheden, men klageren har oparbejdet store summer likvider i virksomheden. Klageren kan under alle omstændigheder investere disse midler i akkumulerende investeringsbeviser eller strukturerede produkter, så længe afkastet af investeringerne er kapitalindkomst. Klageren har også muligheden for at placere midlerne i almindelige obligationer eller på bankkonto eller i en kontopulje. Indestående på en pensionskonto, der er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, kan ikke sidestilles med en obligation. Dette understøttes endvidere af, at indestående på kontoen i modsætning til obligationer ikke kan handles. Der er i den forbindelse henvist til en skatterådsafgørelse refereret i TfS 2008.1286 (SKM2008.786.SR), hvor spørgeren blandt andet har anført følgende:

»Det fremgår således af lovens ordlyd, at det alene er visse obligationer, der ikke kan indgå i virksomhedsskatteordningen. Obligationer må således afgrænses i forhold til fordringer. § 1, stk. 2, fik sit nuværende indhold ved lov nr. 407 af 1/6 2005. Af bemærkningerne til lovforslaget (L 98 af 24/2 2005) fremgår, at:

»Bestemmelsen i virksomhedsskatteovens 1, stk. 2 er helt omformuleret. Herved kommer det mere klart til at fremgå hvilke værdipapirer, som kan indgå i virksomhedsordningen.«

Loven henviser således kun til obligationer og ikke til obligationer m. v. eller obligationer og fordringer. Efter vores vurdering efterlader den gældende formulering ingen tvivl om, at bankindeståender kan indgå i virksomhedsordningen. Loven henviser til obligationer og bemærkningerne til værdipapirer. Disse begreber må forstås i overensstemmelse med den civilretlige forståelse af obligationer. Anvendelsen af ordet »obligationer« indebærer, at massegældsbreve er de eneste fordringer, som er omfattet af § 1, stk. 2. Vi henviser i denne forbindelse til gældsbrevslovens § 4, stk. 2, samt til omtalen af begrebet massegældsbreve på siderne 42-43 i »Gældsbrevsloven med kommentare« af Lennart Lynge Andersen

m.fl., 1. udgave, GadJura, København 1997 og på siderne 64-65 i »Kreditretten« af Lennart Lyngé Andersen og Erik Werlauff, 3. udgave, GadJura, København 2000.

Andre steder i skattelovgivningen, hvor det har været lovgivers hensigt, at reglerne skulle omfatte mere end obligationer, anvendes begrebet fordringer, jf. blandt andet kursgevinstloven. Havde lovgiver haft til hensigt, at indekserede eller uforrentede bankindeståender ikke skulle kunne indgå i virksomhedsskatteordningen, må det antages, at lovgiver havde anvendt »fordringer« og ikke obligationer i virksomhedsskatteovens § 1, stk. 2.«

Liv- og pensionsforsikringsselskaber kan levere produkter i direkte konkurrence med øvrige kapitalanbringelser i et pengeinstitut - også fra en virksomhed. Disse oprettes under pensionsbeskatningslovens afsnit II, hvor forsikringstageren ikke har fradrag for indbetalinger og dermed heller ikke skal afgiftberigtige eller beskattes af en udbetaling. Eksempelvis kan ejeren af et holdingselskab have større interesse i forvaltningsforholdene for opsparingsprodukter i et pensionsselskab og kan oprette en kapitalforikringspolice med reservesikring i stedet for at indskyde samme beløb på en bankkonto. Policen oprettes i det tilfælde med holdingselskabet som ejer (forsikringstager) og ejeren af holdingselskabet som den forsikrede, hvormed udbetaling ved den forsikredes død vil ske til ejeren = holdingselskabet (forsikringstageren), og ligeså ved policens udløb. Ejeren af policen kan også vælge at genkøbe policens værdi før udløb uden skattemæssige konsekvenser, idet kapitalanbringelsen hører under pensionsbeskatningslovens afsnit II, og der er derfor ingen begrænsninger for, hvornår en sådan kapitalanbringelse kan udbetales. Dette »pensionsprodukt« kan betragtes på lige fod med kapitalanbringelse i et pengeinstitut. På samme måde bør ejeren af en virksomhed drevet under virksomhedsordningen kunne anbringe kapital, når det kan sikres, at der ikke kan ligge en spekulation i privatsfæren og privatøkonomisk interesse til grund. Hvis policen udelukkende indeholder opsparingsprodukt uden forsikringsdækninger, som har til hensigt at sikre en privatøkonomisk interesse, så er det at sidestille med en simpel kapitalanbringelse i banken.

Nærværende pensionsordning adskiller sig fra pensionsordninger etableret under pensionsbeskatningslovens kapitel 1 ved ikke at være fradragsberettiget og ved dermed ikke at være underlagt et udløbstidspunkt, som afhænger af den forsikredes alder. Man kan sammenligne opsparingen med en obligationsinvestering, hvor obligationens udløb svarer til tidspunktet for pensionspolicens udløb. Pensionsordningen oprettes i et liv- og pensionsforsikringsselskab. Ved anvendelse af pensionspolice til investering af opsparede midler i virksomhedsordningen ville forsikringstager og forsikrede begge være virksomhedsordningens ejer, da ejer og forsikrede er samme juridiske enhed. På en helt traditionel gennemsnitsrentepension opnår kunden en rentetilskrivning i form af depotrente og en større sikkerhed i form af en ydelsesgaranti på gennemsnitsrentepension. Afkast på policen tilskrives (akkumuleres) på policen og beskattes på samme måde som øvrige kapitalanbringelser i virksomhedsordningen, jfr. pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 3, og personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 14, idet afkast beskattes som kapitalindkomst for ejeren.

Pensionspolicen indeholder ikke risikodækninger som f.eks. invaliderentedækning, ægtefælledækning, børnerentedækning og lignende. Oprettelse af risikodækninger vil være at betragte som disposition imod virksomhedsordningen, idet udbetaling i tilfælde af en forsikringsbegivenhed ellers vil kunne ske til privatsfæren. Eventuel tilknytning af ret til præmiefritagelse ved invaliditet og dødsfaldsdækning er derimod ikke disposition imod virksomhedsordningen, da en værdiforøgelse som følge heraf opskrives i virksomhedsordningen. Pensionspolicen indeholder ikke en begunstiggelse efter forsikringsaftalelovens § 102, stk. 1. Indsættelse af begunstiget på policen vil være at betragte som disposition imod virksomhedsordningen, idet udbetaling i tilfælde af død da vil ske til andre end forsikringstagerens dødsbo - og dermed til privatsfæren. Oprettelse af en pensionspolice under pensionsbeskatningsloven § 53 A med ovennævnte begrænsninger vil dermed kunne betragtes som ren kapitalanbringelse og kan sidestilles med opsparing på anden måde i virksomhedsordningen, idet udbetaling ved både genkøb, udløb eller dødsfald kun vil kunne ske til forsikringstageren / virksomhedsejeren eller dennes dødsbo. Der er fremlagt 3 eksempler på policer vedrørende ordninger uden fradragsret med tilhørende forsikringsbetingelser. Der

er tale om en ratepensionspolice, kapitalpensionspolice og en livsforsikringspolice. Pensionspolicerne er suppleret med et tillæg, idet pensionsselskabets system ikke er bygget til pensionsopsparinger med en forsikringstager, der er forskellig fra forsikrede. Policetillægget korrigerer dette forhold.

Indskud på pensionsordninger, der er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, må ligestilles med investering i en akkumulerende investeringsforening, idet der ikke er fradrag for indskuddet i indkomsten, og beskatningen af tilvæksten/afkastet løbende beskattes som kapitalindkomst, jf. personskatteloven § 4, stk. 1, nr. 14. Beskatningen er dermed identisk med beskatningen i akkumulerende investeringsforeninger omfattet af aktieavancebeskatningsloven § 19, hvor værdiændringen beskattes som kapitalindkomst efter personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 5. Der anses derfor ikke skattemæssigt for at være nogen forskel på, om personen placerer midler i en akkumulerende investeringsforening eller i en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, når værditilvæksten beskattes løbende, og værdien i ordningen i øvrigt vil påvirke kapitalafkastgrundlaget primo og ultimo. Når ordningen ophæves eller udbetales, beskattes midlerne som personlig indkomst i det omfang, de overføres til privatsfæren, nøjagtig på samme måde, som når man hæver andre midler fra virksomheden.

Alternativt bør indskuddet kunne sidestilles med et indskud på en bankkonto. Eneste forskel er her, at indskuddet foretages i et pensionsselskab i stedet for et pengeinstitut. Aftalen kan opsiges og hæves med 1 måneds varsel, på samme måde som når man binder midler i længere periode på bankkonti for at opnå en højere forrentning. Indskuddet i pensionsordningen anses på ingen måde for at kunne føre til skattebesparelse, men alene give muligheden for placering af midler til en forventet bedre forrentning uden større risiko.

Repræsentanten har fremhævet, at der i Lovforslag L112 - 2009/2010 er lagt op til, at det skal være muligt at investere i indeksobligationer for virksomhedens midler, hvilket understreger, at undtagelsesbestemmelsen i virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2, indskrænkes yderligere. Lovforarbejderne til bestemmelsen uddyber i øvrigt ikke, hvorfor man netop har anvendt udtrykket »obligationer« i lovteksten. Det fremgår således ikke, om man har haft hensigt at undtage alle uforrentede og indekserede fordringer, eller om der med anvendelse af ordet obligationer har været tilsigtet en indsnævring af bestemmelsens anvendelsesområde.

Skatteministeriet, Jura og Samfundsøkonomis udtalelse

Det er Skatteministeriets opfattelse, at livsforsikringer som den omhandlede, efter sin karakter er et aktiv, der har en særlig tilknytning til den skattepligtige som person, og derfor ikke er et aktiv der tilhører virksomheden. Forsikringspræmien udbetales således, når den skattepligtige fylder et bestemt antal år eller afgår ved døden. Aktivet er derfor helt uanvendeligt til at anbringe midlertidig ledig likviditet i. Desuden kan den skattepligtige jo være ophørt med virksomheden lang tid før, midlerne kommer til udbetaling.

Skatteministeriet kan endvidere henvise til SKM2011.215.SR. Sagen vedrørte en livsforsikring, som var oprettet som alternativ til anden investering eller opsparing. Der var ikke tale om en risikoforsikring, da der var garanti for, at det indbetalte beløb udbetaltes senest efter 5 år. Ordningen var omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, og der var derfor ikke fradragsret for indbetalingen, udbetalingen var skattefri, men den løbende tilvækst blev beskattet.

Skatterådet fandt, at livsforsikringen ingen tilknytning havde til den virksomhed som spørger drev. Dette uanset, at opsparingen beskatningsmæssigt var sidestillet med anden opsparing. Livsforsikringen var derfor et privat aktiv, der ikke kunne indgå i virksomhedsskatteordningen. Skatterådet kunne således ikke bekræfte, at spørger med midler omfattet af virksomhedsskatteordningen kunne indgå en livsforsikringsaftale omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A uden konsekvenser for opsparet overskud og uden, at indskuddet anses for hævet efter 'virksomhedsskattelovens § 5.

Derudover kan der henvises til Skatteministeriets cirkulære nr. 156 af 25.11.1997 om virksomhedsskatte-
teloven. Af cirkulærets pkt. 2.1.1.3 om afgrænsningen mellem erhvervsmæssige og private aktiver og
passiver, fremgår, at private aktiver, som f.eks. privat indbo, værdien af en livsforsikringspolice og
de finansielle aktiver, der er nævnt i virksomhedsskatteovens § 1, stk. 2, ikke kan indgå i virksomhe-
den. Skatteministeriets cirkulære nr. 156 af 25.11.1997 om virksomhedsskatteoven blev ophævet med
virkning fra og med indkomståret 1999. Fra og med indkomståret 1999 blev cirkulæret indarbejdet i Told-
og Skattestyrelsens Ligningsvejledning. Dette skete i henhold til Skatteministeriets cirkulære nr. 38 af
15.04.1999.

Der fremgår således af Ligningsvejledningen, Erhvervsdrivende 2011-1 afsnit E.G.2. 1.2.3 om afgræns-
ningen mellem erhvervsmæssige og private aktiver og passiver, at det som hovedregel kun erhvervs-
mæssige aktiver, der kan indgå i virksomheden. Private aktiver, som f.eks. privat indbo, værdien af
en livsforsikringspolice og de finansielle aktiver, der er nævnt i VSL § 1, stk. 2, kan ikke indgå i
virksomheden. Det er på baggrund af ovennævnte, Skatteministeriets opfattelse, at livsforsikringer som
den omhandlede, er et privat aktiv, som ikke kan indgå i virksomhedsskatteordningen.

Landsskatterettens bemærkninger og begrundelse

Det følger af virksomhedsskatteovens § 1 og bestemmelsens forarbejder, at samtlige erhvervsmæssige
aktiver i virksomheden skal medtages i virksomhedsordningen, og at ikke erhvervsmæssige aktiver ikke
kan medtages.

I lovens § 1, stk. 2, er anført en række aktiver, der ikke kan medtages i virksomhedsordningen, medmin-
dre den skattepligtige driver næring med sådanne aktiver. Det drejer sig om aktier m.v. omfattet af aktie-
avancebeskatningsloven, indeksobligationer, uforrentede obligationer og præmieobligationer. Konvertible
obligationer omfattet af aktieavancebeskatningsloven, andele i foreninger omfattet af selskabsskatte-
ovens § 1, stk. 1, nr. 3 og 4, indeksobligationer, der beskattes efter reglerne for finansielle kontrakter, samt
aktier og investeringsbeviser m.v., når aktier og investeringsbeviser m.v. er udstedt af et investeringssel-
skab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, kan dog indgå i virksomhedsordningen.

Øvrige former for fordringer som erhverves for virksomheds midler, kan indgå i ordningen, såfremt de
er af udelukkende erhvervsmæssig karakter. Klageren kan således ikke frigøre kontante beløb i virksom-
hedsordningen til private investeringer, uden at dette anses for en hævnning i virksomhedsordningen, jf.
virksomhedsskatteovens § 5.

Klageren har foretaget en betydelig opsparing til foreløbig beskatning i virksomhedsordningen. Klageren
ønsker på den baggrund med virksomhedens likvide midler at foretage et kontant indskud på en pensi-
onsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, hvorefter præmien ikke kan fratrækkes ved
klagerens indkomstopgørelse. Der er således tale om en indkomstskattepligtig pensionsordning, hvor
tilvæksten i pensionsordningen beskattes løbende efter lagerprincippet som forskellen mellem værdien
af midlerne primo og ultimo, eller som forskellen mellem værdien primo og værdien når den hæves. Ind-
komstskattepligten påhviler ejeren, den pensionsberettigede eller boet i tilfælde af ejerens død.

Det ønskede indskud på pensionsordning kan ikke anses for en indeksobligation, uforrentet obligation
eller præmieobligation, der ikke kan medtages i virksomhedsordningen, jf. virksomhedsskatteovens § 1,
stk. 2.

Afgørende er, om det ønskede indskud på pensionsordning vedrører klageren som privatperson, idet
fordringen som udgangspunkt må forudsættes at være af erhvervsmæssig karakter for at kunne erhverves
for virksomheds midler uden at værdien anses for hævet, jf. virksomhedsskatteovens § 5. Ved anvendelse
af den omhandlede pensionspolice vil klageren være forsikringstager og forsikrede, men pensionsaftalen
fremtræder ikke som en almindelig privat pensionsaftale for klageren, hvor der normalt er invaliderente-
dækning, ægtefælledækning, børnerentedækning mv. Pensionsordningen indeholder således ikke nogen
forsikringselementer. Indskuddet kan opsiges med en måneds varsel, og tilvæksten beskattes løbende i

virksomheden ligesom en renteindtægt. Indskuddet må på den baggrund betragtes som enhver anden kapitalanbringelse i virksomhedsordningen, herunder et indskud på en bankkonto med en kortere eller længere bindingsperiode. Indskuddet foretages blot i et pensionsselskab i stedet for et pengeinstitut. Der er derfor tale om et erhvervsmæssigt aktiv, som kan medtages i virksomhedsordningen, jf. virksomhedsskattelovens § 1, stk. 1.

Svaret »nej« ændres derfor til »ja«.